

Jeg husker et forberedende møde, hvor alle detaljer i en au pair-piges forhold blev gennemgået, og hvor især min fortræffelige ven, hr. Morten Østergaard, var utrættelig i at pege på forhold, der skulle tages op til overvejelse. Så vidt jeg husker, nåede vi til farven på tapetet i det værelse, au pair-pigen naturligvis skal have stillet til rådighed, og jeg tror at turde sige, at hvis ikke dette tapet får en smuk og passende farve, så er det ikke hr. Morten Østergaards skyld. Jo, alt har betydning, når vi vil hjælpe de unge piger til et godt og udbytterigt ophold i vort lille fædreland.

Det siger sig selv, at vi først og fremmest må sikre dem imod misbrug og udnyttelse. De karensperioder, der indføres i lovforslaget, kan være vanskelige at bedømme, men umiddelbart synes det mig rimeligt, at man på denne måde deler dem op i en 10-årig karensperiode for groft misbrug eller direkte vold og en 5-årig karensperiode for mindre alvorligt misbrug, mens den 2-årige karensperiode finder anvendelse ved mindre misbrug og forseelser.

Vi har intet at indvende. Vi har måske heller ikke alt for mange erfaringer som baggrund for indvendinger. Vi accepterer forslaget i respekt for de mere indsigtfulde viden og erfaring og vil være villige til at godkende en hvilken som helst tapetfarve, som hr. Morten Østergaard måtte finde det passende at foreslå, ligesom vi også siger ja til oprettelse af et register over de værtspersoner, som ikke har levet op til deres ansvar over for den au pair-pige, der har været i deres hjem. Kort sagt, forslaget synes os indlysende, velovervejet og meget grundigt i sine detaljer, og vi siger ja til det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Krarup, og så bliver det fru Henriette Kjær som næste ordfører.

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, det er et rigtig godt forslag, som vi støtter fra Konservatives side. Men jeg må dog sige, at jeg er lidt ked af, at det egentlig er nødvendigt at fremsætte det, for det er jo drønergerligt, at en så god ordning som au pair-ordningen i flere tilfælde er blevet misbrugt, og at vi nu skal stramme op. Det beklager jeg meget, for jeg synes, det er et godt princip, at unge mennesker, typisk inden de begynder på et studie eller skal ud at arbejde, har mulighed for at komme ud og få nogle gode oplevelser og se noget af

verden og komme til nogle andre lande, end de ellers ville have mulighed for at komme til.

KL 19.05

Så jeg beklager faktisk, at vi skal stå og behandle lovforslaget, men jeg støtter det hundrede procent, og det gør vi i Det Konservative Folkeparti, fordi vi gerne vil slå fast, at der altså ikke her er tale om, at man sådan kan ansætte en hushjælp gennem au pair-ordningen. Det er en kulturel udveksling, hvor man har et ungt menneske boende, som selvfølgelig kan se efter børnene og sørge for noget vasketøj i løbet af dagen, men som ellers skal indgå som en del af familien og respekteres, som var det familiens egen unge pige, altså som et medlem af familien.

Derfor bliver vi altså nødt til at lave nogle ret skræppe sanktioner mod dem, der lader pigerne arbejde flere timer om dagen, undlader at give dem en fridag, og selvfølgelig, det er jo helt naturligt, skal man da også straffes, hvis man direkte udøver vold eller andet mod de her piger.

Så et godt forslag, men lidt ærgerligt, at vi skal bruge tid på at behandle den slags.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen spørgsmål, derfor bliver det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Morten Østergaard (RV):

Au pair betyder sådan lidt frit oversat: på lige vilkår, og det kan man bestemt ikke sige, at de historier, som er baggrund for den proces, der nu nærmer sig sin afslutning, gav udtryk for. Det var jo gratisavisen 24timer, der den 11. september sidste år beskrev en lang række historier, hvorfra jeg bare vil fremdrage tre eksempler:

Eksempel nr. 2: En russisk pige boede i et rum sammen med familiens dyr. Det omfattede aber, hunde og katte. Det lignede en zoo, siger Marina Andersen fra au pair-bureauet Dansk Kultur. Tre piger nåede at bo hos familien; alle stoppede inden for 3 måneder. En klar misligholdelse af kontrakten, som på det tidspunkt ingen konsekvenser havde for familien, selv om pigerne sagde op på striben.

En au pair-pige fra Rusland arbejdede hos en familie og blev tvunget til at gå i gammeldags tjenestepigeuniform og arbejde fra 7 til 21.30. Hun måtte skrive under på en kontrakt om, at hun ikke ville fortælle om forholdene. Også det kunne familien gøre på samleband; dog var arbejdstiden naturligvis alt for lang, også i forhold til de gældende kontrakter.